

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm Cardui Beatæ Virginis Mariæ apud Borbonios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

bi adsumpsit, & numismata Regia, Hystricem passim insculptam præferunt, quæ & vnâ cum lupi coniuncta effigie, vetus Blossorum ciuitas insignia sua antiquitûs figurâe solita est, visitur hoc animal plerisq; lapidibus, ac Forticibus insculptum, quod naturatam studiosè armis instruxit, vt prouocantes cominus, & eminus arceat, præsertim aduersum canes, aculeos suos sagittarum violentarum infert, ei aculans. Huius symboli interpretationem (quam ordinis fundator sequutus est) declarant magnificentissimæ cuiusdam ciuis in illa ciuitate ædes, ad quarum frontispicium, sub Hystrice lapidi insculpta distichon adscriptum est.

Spicula sunt humili pax hac, sed bella superbo.

Et * (salus ex nostro vulnere, nexq; venit.

Quod quidem, & in Erynaceo, siue Echino, (ex cuius genere Hystrix apud Plinium numeratur,) significatum æmulatus videtur dictus Carolus, vt per Hieroglyphicum eius hominem ab insidijs, periculis, ac cuiuscunque fortunæ casibus totum ostentaret. Si quidem is periculis euitandis ingenio naturaque munitus, simulatque ferarum se impetentium odorem, latracumve senserit, in orbem sese colligit, rostro pedibusque intrinsecus testudinis more contractis, tergo omni pilæ instar conglobato, spinisque quibus vndecumque munitus est, ad incolumitatem erectis; otia- tur; contactum suum omnibus formidabilem reddens. Adhæc autem respexisse videtur Horatius, cum se ita contra fortunæ impetum præparatum scribit, vt sua inuolutus virtute tutus ab eius iniuria fiat. Ita enim inquit.

*Fortuna seuo lata negotio
Ludum insolentem ludere perina;
Transmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alijs benigna:
Laude manentem si celeres quatit
Pinna, resigno que dedit, & mea
Me virtute inuoluo, &c.*

ORDO EQVITVM

*Cardui Beata Virginis Mariae
apud Borbonios.*

Ludouicus H. Borboniorum Dux cognomento Bonus Petri I. qui in prælio Pictauiensi sub Ioanne Gallorum Rege cecidit, filius; postquam operam suam difficillimis regni temporibus eidem Ioanni, Carolo V. & VI. Regibus, contra Anglos aliosque regni potentissimos hostes probasset, exercitum in Africam pro Christi fide duxisset; exortis Aurelianensium, & Burgundionum in Gallia factionibus, quibus regnum pæne pessum datum est, cum familia Burgundica Velleris aurei insigne, Aurelianensis verò Hystricis erexisset; ipse, quò potentiam suam maiorem, & propria virtute quæsitam in auxilium pupilorum Caroli Ducis Aurelianensis, Philippi Comitis Eboracensis, & Ioannis Angolismorum Comitum contra Burgundum, ob necem nepotis sui Ludouici Ducis Aurelianensis, firmaret, ordinem Equestrem Cardui D. Virginis instaurauit, Collare aureum, siue argenteum ex lilijs, & quattuor folijs, aut floribus cardui, Crucem in eodem statuentibus; cum inscriptione *Esperance* ornamento datum: ijs nimirum qui ob egregia in Borbonium nomen merita, illustres haberentur. Cuius Sodalitij corypheum, & caput, Dux ipse se nuncupauit, dictoque baltheo armæ gentilia in campo, argenteo, & rubeo insigniuit, qualia antiquis rerum sacrarum aulais intexta, in oppido Claromontano quod Comitatus nomen Borboniæ genti dedit, exhiberi testatur Petrus Beloius; innumeris scilicet lilijs cum filo illo, vti solet, & dicto *spei* symbolo resper-
sa. Omnes enim Francorum, Burgundionum, Austrasianorum, Germanorum, cæteri; ex Francico sanguine Principes Cyaneo in clypeo lilijs, indefinito numero pro insigni vti fuerunt, vsque ad Caroli VI. tempora, qui primus,

*Collare or-
dinis Bea-
tae Mariae.*

*Borbonio-
rum insi-
gnia.
Franciæ
insignia.*

*Plin. lib. 8.
c. 35. natu-
ral. histor.*

** Rectius
vita.*

primus, ut Genebrardo placet, tria tantummodo lilia in scuto expressit: quod & alij Regij stemmatis Principes exinde imitati. Eodem torquis insigai, & ratiginensium Dominorum, qui Borboniorum Principum summi Venatores semper habiti, arma exornata visuntur. Quo quidem Spei emblemate, carduis, & lilijs adtextis, animi sui magnitudinem contra omnes fortunæ impetus expressisse videtur ordiais huius conditor. Vnicaulis enim carduus simul, ac Scolymon in calicem apparuerit, florem purpureum mittit, inter medios aculeos celeriter canescentem, & abeuntem, cum aura perinde, ac spes nostræ plurimum evanescent, ut minima quaq; de causa homines plerumque concutiantur. Numquam tamen quædam animæ proficientis rudimenta, indicat, cuius Hieroglyphici primas flos lilij omnium consensu facile obtinet. Hic in antiquorum monumentis cum inscriptione *Spei*, lilij potius figuram, quam alterius cuiusquam floris speciem ostentat. Nam in nummo Imp. Alexand. Pij Aug. ab altera facie Dea Liliū dextera præterdit; cuius inscriptio est, *Spes publica*. Eadem inscriptio cum lilio manu Deæ

præterto, in Imp. Æmyliani nummis habetur. Nusquam verò frequentius, neque manifestius hæc lilij facies prope ponitur, quam in Imp. Claudij P. I. in quibus Dea ipsa pallam læva iustinet; dextera liliū præterdit, cum inscriptione, *Spes publica*: Et in Ti. Claudij nummis, eodem gestu Dea, palla quippe sublata, lilioque dextera porrecto, cum litteris, *Spes Augusta*. Eodem statu, habituque, in Hadriani nummo, Dea Liliū præterdit cum inscriptione, *Spes P. R.* Quam quidem spem, hodieque de Gallorum Rege Ludouico XII. Borboniorum, & Gallici imperij lilio augustissimo conceptam, moderante res Regina parente, exemplo Mammeæ sub Alexandro; Helenæ sub Constantino, Blancæ sub S. Ludouico, quæ pietate, & iustitia, ac rara externarum rerum felicitate, abundantia, & publica securitate tempora sua illustrarunt, felicissimos Reipublicæ Christianæ allaturam successus, boni omnes augurantur, Accedente maxime firmissimo connubiali, & amicitiæ vinculo. Quod veluti sacrum, & indissolubile ab omni æuo inter Francorum, & Castellano-
rum Reges nexum prædicat Philip-
pus Cominæus.

Lib. 2. c. 8.

ORDO